

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/141/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117216589
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117216589.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobkyne: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. F. XXX, XXX XX U., právne zastúpený: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 16. septembra 2019, č.k. 7Csp/195/2017-118 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd žalobný návrh v prevyšujúcej časti zamietol.

Žalobkyni sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom rozhodol tak, že

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 150 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobkyne z a m i e t a.

III. Žalobkyňa m á vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanoveniami § 1, § 2, § 3 odsek 3 a 5, zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 7Csp/195/2017 - 30 zo dňa 25.10.2017 súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol. Mal za to, že na priznanie uplatneného nároku žalobkyne neexistuje žiaden zákonný dôvod. V odôvodnení uviedol, že zo zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa jednoznačne vyplýva a podľa názoru súdu zákonodarca podmienil právo na primerané finančné zadostučinenie takým porušením práva spotrebiteľa alebo povinnosti ustanovenej v jeho prospech, proti ktorému sa spotrebiteľ proti porušiteľovi domáhal ochrany svojho práva na súde. Podľa názoru súdu by malo ísť o nejaké konkrétne ohrozené alebo porušené právo a ktoré mu zároveň spôsobilo, respektíve bolo spôsobilé privodiť ujmu. Potvrďuje to napokon aj požiadavka primeranosti zadostučinenia, ktorá sa pri satisfakcii za porušenie práva alebo povinnosti môže posudzovať, respektíve pomenovať len podľa okolností, za ktorých sa spotrebiteľ domáhal alebo musel domáhať ochrany na súde a rozsahu závažnosti ujmy

vzniknutej, respektíve hroziacej spotrebiteľovi z porušenia tých práv alebo povinností proti negatívnym následkom ktorých sa na súde ochrany domáhal.

4. Uznesením Krajského súdu v Prešove číslo konania 8Co/111/2018-102 zo dňa 29.04.2019 bol rozsudok súdu 1. stupňa zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd uviedol, že je bez akýchkoľvek pochybností v tejto veci preukázaný základ nároku žalobkyne, pričom treba prisvedčiť, že žalobkyňa bola úspešná. V ďalšom konaní bude súd 1. stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého aj žalobkyňa sa správala nepoctivo tým, že nezaplatila žalovanému ani polovicu z poskytnutej finančnej sumy a už táto skutočnosť je pre ňu satisfakciou pre porušenie jej práv spotrebiteľky zo strany žalovaného. Odvolací súd je toho názoru, že tieto okolnosti je možné zohľadniť pri stanovení výšky finančného zadosťučinenia. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec opätovne prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 28C/312/2014 - 88 zo dňa 14.03.2016, rozsudkom Krajského súdu Prešov číslo konania 12Co/100/2016 - 113 zo dňa 22.03.2017, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

5. Rozsudkom OS Prešov č.k. 28C/312/2014-88 zo dňa 14. 3. 2016 súd zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadený spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava pod sp. zn. 245/06/14 zo dňa 6. 8. 2014, odložil vykonateľnosť tohto rozhodcovského rozsudku a zároveň určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX pod bodom 8.4 a pod bodom 8.1 je neprijateľná zmluvná podmienka. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu vyplýva, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo formulárovej podobe, ktorú predkladal žalovaný ako dodávateľ žalobkyňi ako spotrebiteľke a nebola individuálne dojednaná, pretože žalobkyňa nemohla ovplyvniť jej obsah. Žalovaný predložil na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý sám vybral a spotrebiteľka tým stratila možnosť brániť sa. Súd mal za to, že takáto rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Neobstojí ani tvrdenie, že v súčasnej dobe je exekučný poriadok nastavený tak, že takýto rozhodcovský rozsudok nemá možnosť byť exekučným titulom. To však samo o sebe neznamená jeho nulitosť, rozhodcovský rozsudok je vydaný, a preto je dôvodné o tom rozhodnúť. Súd v tomto konaní určil, že v zmluve o úvere v bode 8.1 a 8.4 sú neprijateľné zmluvné podmienky. Tie boli už niekoľkokrát vyhlásené za neprijateľné, pričom rozhodnutia súdov sa stali právoplatnými. Rozsudok súdu prvého stupňa bol potvrdený rozsudkom KS v Prešove č.k. 12Co/100/2016-113 zo dňa 22.3.2017. Z pripojeného spisu OS Prešov bolo súdom zistené, že žalobkyňa v konaní pod sp. zn. 17Csp/14/2016 si uplatnila finančné zadosťučinenie vo výške 300,- Eur na základe toho, že v pôvodnom konaní pod sp. zn. 11C/39/2014 súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia a určil neprijateľné zmluvné podmienky. Ako spotrebiteľka v konaní bola úspešná. Súd rozsudkom č.k. 17Csp/14/2016-41 zo dňa 15. 3. 2017 rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 300,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň rozhodol o tom, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že žalobkyňa ako spotrebiteľka bola úspešná v konaní pod sp. zn. 11C/39/2014, keď súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia a určil zároveň neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa názoru súdu sú preto splnené všetky zákonné podmienky na priznanie primeraného finančného zabezpečenia. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobkyne je v celom rozsahu dôvodným. V tomto spore bol súd viazaný právnym názorom vyjadreným v Uznesení Krajského súdu v Prešove č. k.8Co 111/2018-102 zo dňa 29.04.2019, v ktorom odvolací súd konštatoval, že žalobkyňa úspešným uplatnením nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu porušenia jej práv žalovaným v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 28C312/2014, splnila zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to v znení zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V bode 25 uznesenia odvolacieho súdu bol vyslovený právny názor, že konkrétna výška primeraného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti. Súd priznanú sumu vo výške 150 Eur žalobkyňi titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Súd uvádza, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd 1. stupňa priznanú sumu 150 Eur považuje za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného

zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadosťučinenia priznaná súdom je plne opodstatnená. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Je potrebné poukázať aj na prvotné konanie 28C312/2014, v ktorom sa žalobkyňa úspešne domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku a v spore bola aj úspešná. Súd priznanú sumu považoval v celom rozsahu za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v takejto výške a v prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietnutý. Súd ešte považuje za potrebné uviesť, že konkrétnu žiadanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia v žalobnom petite vo výške 500 Eur žalobkyňa nijakým spôsobom nezodôvodnila a neurobila tak, a nenavrhol k tejto otázke dokazovanie ani na nariadenom pojednávaní dňa 16.09.2019. Priznanú sumu finančného zadosťučinenia považuje súd za vyrovnanie ujmy spotrebiteľovi- žalobkyni, ktorá je akousi satisfakciou za stav, ktorý jej hrozil z dôvodu možnosti uplatnenia práva na plnenie, ktoré žalovanému nepatrielo. Zároveň priznaním primeraného finančného zadosťučinenia došlo aj k naplneniu odradzujúcej funkcie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanoveniami čl. 3 odsek 1, 2, § 255 odsek 1, 2, § 262 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

7. Proti výrokom I. a III. napadnutého rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zmeniť tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Uviedol, že súd prvej inštancie sa dôsledne neriadil pokynom odvolacieho súdu, ktorý uviedol že pri rozhodovaní o výške finančného zadosťučinenia má súd zohľadniť fakt, že žalobca uhradil len polovicu sumy ktorú prijal a že aj táto skutočnosť predstavuje pre žalobcu satisfakciu. Žalovaný poukazuje na to, že táto skutočnosť nebola súdom vôbec zohľadnená, čo potvrdzuje aj samotný rozsudok (jeho obsah a odôvodnenie, predovšetkým body 16., 17. a 18.). Vzhľadom na skutočnosť, že pokyn odvolacieho súdu vyslovený v uznesení sp.zn. 8Co/111/2018 - 102 bol v tomto smere pre súd záväzným pokynom (§ 391 ods. 2, 3 Civilného sporového poriadku). Ako druhý dôvod odvolania žalovaný uvádza, že súd prvej inštancie nedôsledne vyhodnotil procesnú obranu žalovaného, ktorý poukazoval už na priznané finančné zadosťučinenie v konaní 17Csp/14/2016. Žalobca sa podanou žalobou v tomto konaní domáhal zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia v súvislosti s rovnakou zmluvou o revolvingovom úvere, ako v konaní sp. zn. 17Csp/14/2016. Súd prvej inštancie nevyhodnotil pri svojom rozhodovaní, či účel zadosťučinenia nebol splnený už skorším rozhodnutím a v akom rozsahu, hoci to pre rozhodnutie vo veci samej bolo podstatné. Ďalším uviedol, že v bode 16. odôvodnenia rozsudku sa konštatuje skutočnosť nezodpovedajúca vykonanému dokazovaniu. Konkrétne sa v bode 16. odôvodnenia uvádza „ ... žalobkyňa úspešným uplatnením nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu porušenia jej práv žalovaným v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 28C 312/2014, splnila zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to v znení zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.“ Z rozsudku OS Prešov, sp.zn. 28C/312/2014 žiadny záver alebo výrok, ktorý by uvedenému korešpondoval, nevyplýva. Ak teda súd prvej inštancie dospel k tomu, že úspešné uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvod preukazujúci základ nároku na finančné zadosťučinenie v tomto konaní, potom tvrdíme, že ide o nesprávny skutkový i právny záver a na základe neho nemohlo byť rozhodnuté spôsobom, aký vyplýva z napádaného rozsudku. Právny základ priznaného nároku má byť podľa napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie taká skutočnosť/ dôvod, ktorý preukázaný v konaní nebol (rozsudok 28C/312/2014 žiadny výrok o obohatení nemá) a preto nie je možné hovoriť ani o výške priznaného nároku ako zákonnom rozhodnutí, pretože absencia dôvodu nároku vylučuje zákonnosť aj rozhodnutia o jeho výške. Z odôvodnenia napádaného rozsudku teda nevyplývajú také skutkové závery, ktoré by mali oporu vo vykonanom dokazovaní. Z toho dôvodu žalovaný napáda aj právne posúdenie, keďže to sa vzťahuje na nesprávne skutkové závery a súčasne dôsledne nezohľadňuje ani pokyn odvolacieho súdu.

8. K podanému odvolaniu sa žalobca nevyjadril.

9. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

10. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

11. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

12. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

14. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

15. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

16. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

17. Vo veci 28C/312/2014-88 zo dňa 14.3.2016 Okresného súdu Prešov sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku a vyhlásenia zmluvných podmienok uvedených v zmluve č. XXXXXXXXXXXX pod bodom 8.4. a 8.1 za neprijateľné a súd prvej inštancie žalobe vyhovel. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.3.2017 pod sp. zn. 12Co/100/2016 s dátumom právoplatnosti 10.5.2017. Bol to žalovaný, ktorý predložil formulárovú

rozhodcovskú zmluvu, pričom nebola individuálne dojednaná so spotrebiteľom. Na základe tejto rozhodcovskej zmluvy bol vydaný exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý bol súdom zrušený a na návrh žalobkyne rozhodol aj o odložení jeho vykonateľnosti. Bol to bez akýchkoľvek pochybností žalovaný, kto v zmluve o revolvingovom úvere, si uplatňoval nárok na základe neprijateľných zmluvných podmienok a teda žalovaný je tým subjektom, ktorý vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi postupoval v rozpore so zákonom.

18. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 150,- eur tak, ako to priznal a odôvodnil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu hrozila konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverovej zmluvy závadne konal. Možno prisvedčiť žalovanému, čo vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, že na jednej strane súd po vykonanom dokazovaní zistil, že právo žalobkyne bolo porušené na základe dôvodov uvedených v rozsudku Okresného súdu Prešov 28C/312/2014-88 zo dňa 14.3.2016 a na strane druhej v bode 16 napadnutého rozsudku sú uvedené dôvody iné. Nič to však nemení na prijatom závere, že boli splnené všetky podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

19. K odvolacej námietke, že súd nedôsledne vyhodnotil procesnú obranu žalovaného, ktorý poukazoval na už priznané finančné zadosťučinenie v konaní 17Csp/14/2016, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku v bode 6 sa dostatočne vypořiadal s touto námietkou žalovaného. Súd prvej inštancie z pripojeného spisu v konaní sp.zn. 17Csp/14/2016 vychádzal z toho, že žalobkyňa bola úspešná v konaní pod sp. zn. 11C/39/2014, kde súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia a určil neprijateľné zmluvné podmienky, teda išlo o iný základ nároku.

20. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že úspešnej žalobkyni v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

22. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).